ANUL VII. No. 1943. — EDITIA A TREIA — JOUI 11 AUGUST 1894

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

LUPTA NOASTRĂ

Fie-care partid se pregăteşte pentru alegerile comunale în felul luĭ.

Conservatoriĭ cioplesc bite şi organizează bande, liberaliĭ ţipă şi sbiară ca o adevărată menajerie care n'a mîncat de mult, dar afară de lăcomia după buget, ţipetele lor nu maĭ spun nimic alt-ceva.

Democraţiĭ, singuriĭ carĭ aŭ în vedere numaĭ interesul public şi prosperarea oraşelor noastre, îşĭ daŭ în vileag programul, pentru a fi cunoscut şi discutat de toţĭ.

Un fapt remarcabil şi care trebue să atragă atenţia publiculuĭ, e următorul: *Nicĭ odată partidele de guvernămînt din ţara noastră nu s'aŭ gîndit să-şĭ alcătuiască un program comunal complect şi limpede.*

Lucrul e lesne de înţeles. Aceste partide, organizate în scopul de-a exploata bugetul ţăreĭ în favoarea partizanilor lor, consideră consiliile comunale ca un instrument de guvernare şi de ingerinţe cînd sînt la putere; ca un popas vremelnic spre drumul care duce la cîrma statuluĭ, cînd sînt în opoziţie.

Cu totul alt-fel privim noĭ democraţiĭ comuna şi consiliile comunale, şi de-aceea noĭ ne prezintăm alegătorilor cu un program bine definit, cu angajamente formale ca să'l punem neîntîrziat în aplicare dacă alegătoriĭ vor voi să ne încredinţeze conducerea afacerilor comunale.

Pentru noĭ comuna e un stat în mic. Un cîmp maĭ restrîns şi tocmaĭ pentru aceea maĭ potrivit aplicăreĭ uneĭ seriĭ de îmbunătăţirĭ şi de reforme, pe care le credem folositoare mareĭ mase a poporuluĭ.

O reformă care ar părea prea grea de realizat de o dată pe toată întinderea uneĭ ţărĭ cu milioane de lucrătorĭ, se poate uşor şi cu folos aplica şi experimenta într'un singur oraş.

Şi dacă experienţa dă rezultate bune, ce economie de vorbă şi de timp se poate face! Discuţiile contradictoriĭ pornite din ignoranţă, din rea voinţă, saŭ din interese pătimaşe, cad de la sine. In faţa experienţeĭ practice toţĭ vor trebui să se închine.

Şi dacă un oraş a realizat o serie de reforme bune, aceste reforme se vor lăţi şi se vor impune pretutindenĭ cu puterea faptuluĭ împlinit, şi a faptuluĭ care a adus rezultate satisfăcătoare.

Conduşĭ de ideea că în politică ca şi în ştiinţă experimentarea e baza progresuluĭ, noĭ dorim să facem din actualele consiliĭ comunale, pînă astă-zĭ instrumente oarbe în mîna guvernuluĭ, nişte instituţiĭ de experimentare politică şi economică.

In urma uneĭ bune gospodăriĭ comunale, în urma uneĭ practice de cîţĭ-va anĭ a referenduluĭ, obicĭnuiţĭ să-şĭ exercite voinţa lor, să-şĭ controleze mandatariĭ, să vadă că banul lor e întrebuinţat în mod inteligent şi folositor de către nişte consiliĭ comunale alese prin propria lor voinţă şi funcţionînd conform intereselor lor, cetăţeniĭ îşĭ vor face cea maĭ complectă educaţie politică ce se poate închipui.

De această educaţie politică făcută la comună, eĭ se vor putea sluji maĭ tîrziŭ pentru camerĭ, — dar se vor sluji în folosul lor, încetînd de-a maĭ fi o jucărie în mîna partidelor politice de guvernămînt.

Şi fiind-că păcătoasa noastră organizaţie politică a făcut din statul romîn moşia citor-va, şi din poporul romîn o turmă de robĭ pusă la discreţia şi la bunul plac al uneĭ mîinĭ de oamenĭ; fiind-că nouă democraţilor, prin legĭ şi prin infame presiunĭ, ni se închide cu totul calea parlamentuluĭ; fiind-că nu ne este cu putinţă să ne spunem cuvîntul în sfatul ţăreĭ şi să ne desvoltăm acolo ideile, să arătăm şi noĭ ce reforme am dori să vedem realizate, ce leacurĭ am dori să vedem că se aduc nevoilor de care suferim cu toţiĭ, de aceea consiliile comunale aŭ pentru noĭ o deosebită importanţă.

La comună ne va fi poate maĭ uşor să străbatem. Strecurîndu-ne printre bite, printre presiunĭ şi călcărĭ de legĭ, se poate foarte bine întîmpla ca să fim aleşĭ în vre-un consiliŭ comunal.

Şi ce n'am putut face în parlament, vom căuta să facem la comună.

Incredinţaţĭ că numaĭ în democraţie e scăparea, că singură ea va lecui rănile corpuluĭ nostru social, conduşĭ de iubirea aproapeluĭ, de binele tuturor, de puterea convingerilor noastre, vom căuta să probăm în mod strălucit că nu sîntem nişte visătorĭ ridiculĭ, dar că aceĭ carĭ din spirit şi din interese de clase caută să pue între noĭ şi între popor, faimoasa perdea de fer, sînt nişte odioşĭ uzurpătorĭ.

Comuna e pentru noĭ mica familie politică, de la a căreia îngrijire şi educaţie depinde progresul şi viitorul unuĭ stat.

Vom începe dar să desvoltăm treptat, în coloanele *Adevăruluĭ*, punctele programuluĭ comunal care sînt aceleaşĭ la toate grupările democratice din lume.

Vom arăta care din ele aŭ fost deja realizate prin alte ţărĭ, ce rezultate a dat realizarea lor, şi ce rezultate credem c'ar putea să dea ele în ţară la noĭ.

I. Theodorescu.

PROGRESELE SARACIEI

In numărul de alaltăierĭ am publicat un tabloŭ privitor la numărul vitelor de lucru şi a vitelor de măcelărie pe care le avem în ţară.

Din acest tabloŭ reiese în mod limpede următorul trist adevăr: *Cu toate că populaţia ţăreĭ s'a înmulţit, numărul vitelor s'a împuţinat.*

Dacă am avea o statistică cum se cade, am vedea că toate bogăţiile ţăreĭ, de orĭ-ce natură ar fi ele, s'aŭ împuţinat grozav.

Aşa de pildă ştim că pădurile aŭ scăzut cu maĭ bine de 50 la sută.

Vor fi uniĭ poate carĭ ne vor face următoarea obiecţie: Dacă unele felurĭ de bogăţiĭ aŭ scăzut, cum sînt de pildă vitele şi pădurile, altele aŭ crescut. Nu-ĭ adevărat că ţara noastră produce astăzĭ o cantitate de grîne mult maĭ mare ca în trecut? Prin urmare iată că există o compensaţie.

Judecînd superficial, aşa s'ar părea. Insă, cercetînd lucrul maĭ de aproape vedem că şi cu producţia grînelor stăm maĭ prost de cît în trecut.

Dacă altă dată se produceaŭ grîne maĭ puţine, pricina era că o foarte mică parte din pămîntul ţăreĭ era destinată produceĭ lor. Astăzĭ maĭ toate pămînturile arabile sînt arate, dar puterea lor de producţie a scăzut grozav, aşa că proporţional cu întinderea pămîntuluĭ destinat astăzĭ cultureĭ grînelor, producţia s'a împuţinat.

Intr'un cuvînt: Falcea saŭ pogonul produc astăzĭ o cantitate maĭ mică de grîne şi de o calitate maĭ proastă ca altă dată. Acest adevăr nu poate fi contestat de nimenĭ.

Şi orĭ-ce ramură de bogăţie saŭ de producţie am cerceta, acelaşĭ lucru vom găsi: istovire, descreştere, ruină.

Mătasa, lîna, brînzeturile, untul, grîul, vitele; toate s'aŭ împuţinat şi o parte din ele chiar nicĭ nu se maĭ produc astăzĭ.

De ce? Vom căuta s'o spunem într'un număr viitor.

I. Th.

ŞI TURCII FUG!

Am publicat erĭ ştirea de o 'nsemnătate deosebită, cum că Turciĭ din Dobrogea emigrează în număr considerabil în Turcia şi în Asia mică.

Informaţiunile noastre în această privinţă sînt foarte sigure. Pe de altă parte, noĭ ne dăm seama de gravitatea faptuluĭ din toate punctele de vedere.

Am dori dar să vedem ce măsurĭ ia guvernul, nu pentru împiedicarea emigrăreĭ, ci pentru stîrpirea abuzurilor neciɴstiteĭ sale administraţiĭ.

Patrioţiĭ de la cîrmă ar trebui să înţeleagă că eĭ desohorează ţara asta făcînd ca oameniĭ să fugă din ea ca de un loc în care omul nu maĭ e sigur de viaţa şi de avutul luĭ.

Noĭ aşteptăm să vorbească Monitorul, acel Monitor care zilnic înregistrează numirĭ Catargiste, — şi ne vom face datoria de a vorbi maĭ pe larg în chestia Dobrogeĭ horopsite.

Ben.

SATIRA ZILEI

DE ALEGERI

Î-am surprins pe amîndoĭ vorbind. Nea Niţă Purcea, cizmar de iuft şi agent *ilictoral* la nevoie, converşează cu Matache Ecliserescu, abagiŭ şi idem.

Scena se petrece la Stan Ţăţănu în culoarea de albastru.

— Care va s' zică, venîră şi blagoslovitele de alegerĭ!

— Venîră.

— Eĭ, ce făcuşĭ?

— Ce să fac? Fuse pă la mine ispectoru, da' nu ne-am înţeleseră din preţ.

— Apăĭ şi eŭ tot aşa parte avuseiŭ. M'a 'ncercatără liberaliĭ pă mine. Da', vorba ta, nu ne-am înţeleşără...

— E foc, mă; N'are ciocoiĭ parale. I-a luat dracu! Acum auziĭ că-ĭ lasă şi Gherghel. Cin' să muncească pă gratis?

— Vorbă e? Par'că ciocoiŭ-ţĭ dă ceva pă vĕresie? *Arjanŭ cotanŭ*, vorba ăluia. Pune icĭ şi bate colea!

— Da' unde-or fi intrat paralele, mă Nea Niţă? Că la ciocoĭ e tot! Doar n'or fi la noĭ!

— Pă dracu! Le-a mîncatără jidaniĭ, mă!

— J'daniĭ? Apăĭ atuncĭ să ne angajăm la j'danĭ!

— Eĭ! Na-ţĭ-o, frîntă! Păĭ nu ştiĭ că j'daniĭ n'aŭ drepturĭ?

— De asta aşa e. Da' vorba-ĭ: de ce să n'aibă? Sîntără oamenĭ chiaburĭ şi ar plăti bine.

— Sîntără, nu zic. Da' nu-ĭ lasă ciocoiĭ: l'e frică de cocurenţă.

— Să-ĭ daŭ draculuĭ!

— Să-ĭ daŭ!

Rigolo.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra articoluluĭ din pag. II intitulat LUCACIU şi HIERONYMI.

NAVIGAŢIA PE DUNARE

Un bun început. — Şantierul din T.-Severin.—Concurenţa.

Un bun început

Sînt aproape cincĭ anĭ, de cînd D. Gr. Manu, directorul regieĭ monopolurilor statuluĭ, a pus primele baze ale uneĭ navigaţiĭ romîne pe Dunăre.

Izbutind a încheia un contract cu regia sîrbească pentru furnitura săreĭ, D. Gr. Manu, a luat iniţiativa ca sarea necesară să se transporte pe vase romîne. D-sa a construit decĭ, în comptul regieĭ, cîte-va vase la şantierele din Viena şi Budapesta. Incetul cu încetul vasele aŭ fost înmulţite şi de cîţĭ-va anĭ vedem maĭ multe vase cu pavilion romîn trecînd în susul Dunăriĭ pînă la Belgrad.

Şantierul din Severin

Atîta însă nu este de ajuns. Trebuia să se instituiască o navigaţie comercială romînă, care să dea un avînt comerţuluĭ şi exportuluĭ nostru de cereale şi de vite, prin transporturĭ ieftine şi lesnicioase.

Ideia pe cît este de admirabilă, pe atît a fost greŭ de realizat! Căcĭ a crea o navigaţie sistematică pe Dunăre, presupune o cheltuială de maĭ multe milioane, cu atît maĭ virtos, că vapoarele necesare nu se pot construi în ţară.

D. Gr. Manu convingîndu-se, că iniţiativa privată din ţară lipseşte cu desăvîrşire pentru înfiinţarea uneĭ societăţĭ de navigaţie, a luat îndrăzneaţa hotărîre de a înlocui D-sa singur, atît iniţiativa privată, cît şi iniţiativa statuluĭ.

Decĭ a intrat în tratărĭ cu o mare casă din Zürich, care a consimţit în fine a construi un şantier mare în T.-Severin. Lucrările acestea costisitoare, se fac din veniturile regieĭ monopolurilor. Acest şantier va fi destinat să se construiască în el toate vapoarele necesare pentru înfiinţarea uneĭ marĭ navigaţiĭ romîne pe Dunăre şi cu timpul pe Marea Neagră. Primul vapor care va eşi la primăvară din acest şantier şi care va costa vr'o 500,000 leĭ, va face serviciul de pasagerĭ între Galaţĭ şi Brăila.

Concurenţa

Comerţul nostru va lua un avînt noŭ prin înfiinţarea aceşteĭ navigaţiĭ. Căcĭ pînă acum am fost la dispoziţia societăţiĭ austro-ungare de navigaţie pe Dunăre şi a societăţiĭ ruseştĭ *Gagarin*, carĭ ne-aŭ speculat din toate puterile.

Acum, însă, va urma o mare concurenţă între societăţile de navigaţie, şi,— lucru firesc,—preţurile de transport vor scădea în beneficiul comerţuluĭ nostru.

Concurenţa va fi cu atît maĭ mare, cu cît se înfiinţează în cursul anuluĭ viitor şi alte treĭ societăţĭ de navigaţie, şi anume: societatea de navigaţie bulgară subvenţionată de statul bulgar, societatea de navigaţie sîrbească şi societatea de navigaţie ungurească subvenţionată de statul ungar.

Ast-fel se va înlesni mult comerţul nostru cu străinătatea.

Inf.

DESCOPERIRE GRAVA

Ziarele din Galaţĭ ne anunţă că:

«La Barboşĭ s'a găsit scheletul fosil al unuĭ mamifer».

Se spune că scheletul ar fi al vestituluĭ bărbat inteligent numit Lascar Catargiu; bănuiala vine de acolo că scheletul e *fosil*.

Sînt însă îndoelĭ, de oare-ce fosilul e şi mamifer. Şi nu se ştie dacă celebrul conu Lascăr a însuşit vre-odată asemenea calitate.

D. Dr. Viţu profesor de ştiinţele naturale la Universitatea din Bucureştĭ, a plecat la faţa locului, spre a constata *de viţu* fenomenul acesta.

Ce-ar fi să te pomeneştĭ că ese conu Lascăr mamifer? S'a dus atuncĭ legenda că-ĭ crustaceŭ.

Wunder.

PUTEREA INTERESULUI

Cîtă vreme cel sărac şi cel slab va fi singur, izolat în faţa bogătaşuluĭ ajutat şi de banĭ şi de întreaga putere a statuluĭ, el nu va putea duce lupta pentru traiŭ în condiţiĭ bune.

Orĭ ce raport trecător s'ar stabili între ţăran şi proprietar saŭ arendaş, orĭ ce stavilă legală s'ar pune între bogat şi sărac, maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ stavila va fi răsturnată şi săracul va deveni robul economic al bugetuluĭ.

Improprietărirea *individuală* a ţăranuluĭ e una din acele stavile slabe şi artificiale pe care statul nostru a căutat să le pue între ţăran şi proprietar. Dar stavila asta va prelungi numaĭ cu cîţĭ-va anĭ agonia ţărănimeĭ, la urma urmeĭ însă, proletarizarea eĭ se va face, ţărănimea va cădea în curînd în robia celor bogaţĭ.

Sărăcimea are o singură armă de luptă: *asociaţia*; în afară de asta totu-ĭ moft şi minciună.

Dacă ţărănimea noastră ar fi organizată în sindicate, exploatînd *în comun* pămînturile date eĭ de către stat, atuncĭ perspectiva proletarizăreĭ s'ar înlătura, saŭ cel puţin s'ar îndepărta în mod simţitor.

Ni se va objecta: ţăranul e încăpăţînat, iubeşte prea mult şi cu prea mare îndărătnicie bucăţica *luĭ* de pămînt pentru a'l hotărĭ să se obicĭnuiască cu ideea sindicatelor şi cultivăreĭ în comun.

Respundem: Puterea interesuluĭ e maĭ mare de cît orĭ ce încăpăţînare. Ţăranul nostru, *atuncĭ cînd interesele l'aŭ forţat*, a practicat şi practică asociaţia şi punerea în comun a averilor imobiliare.

In toată Oltenia, în judeţele Argeş şi Dîmboviţa, în Vrancea şi în alte localităţĭ probabil, ţăraniĭ şi-aŭ pus în comun pămînturile destinate păşunăreĭ vitelor precum şi pădurile care le aŭ.

De aicĭ pînă a se asocia şi pentru cultivarea în comun a pămînturilor arabile, e un singur pas.

Cine-ĭ va sfătui, cine-ĭ va împinge să facă pasul acesta? Nevoia şi experienţa.

Nevoia o cunosc eĭ, slavă domnuluĭ! maĭ rămîne experienţa.

S'o facă guvernul pe moşiile statuluĭ, şi atuncĭ vom discuta dacă avem saŭ nu dreptate să spunem că ţărănimea noastră e gata să se alcătuiască în sindicate.

Iudex.

SARMANUL EDUARD!

O veste dureroasă ne soseşte: iubitul nostru Spanachidi, a fost eliminat din redacţia *Naţionaluluĭ*, unde trăia pentru gloria şi fericirea noastră.

A fost fatal epitaful care a zis:

> Aci zace Spanachidi!
> De cînd a murit, săracul,
> In întreaga Romînie
> N'a maĭ înflorit spanacul!

Da, el a murit; dar soluţiile luĭ vor rămîne. Din cenuşa spanaculuĭ săŭ el va reinvia ca pasărea Fenix, cu moarte pre moarte călcînd.

Şi ştiţĭ de ce a murit? Pentru că nu maĭ trăeşte. Sînt sigur că dacă n'ar fi murit, el ar fi trăit încă.

O, moarte! Tu nu veĭ scăpa însă de acela care a făcut să tresară pămîntul. In faţa luĭ Dumnezeŭ chiar, Spanachidi va striga:

— Dacă în cer ar fi republică, Dumnezeŭ n'ar fi împărat!

Iar îngeriĭ îngroziţĭ răspunde-vor în cor:

— Omul ăsta-ĭ ca frunza, soluţiile luĭ floarea spanaculuĭ.

Şi, ca să-şĭ răzbune pe *Adevărul*, care le-a trimis acolo pe Spanachidi, îngeriĭ ne vor blestema să dorim toată viaţa *Carnetul luĭ Spanachidi* şi să nu-l maĭ găsim.

Să ne ferească Dumnezeŭ de aşa ceva!

Rig.

BANDITUL CRAIOVEI

«D. Ion Grecescu este numit, provizoriŭ, şi sub rezerva sancţiuneĭ ulterioare a M. S. Regeluĭ, în funcţiunea de cap al poliţieĭ Craiova, în locul D-luĭ căpitan C. Baitler, demisionat».

Aşa spune *Monitorul* de erĭ.

Prin urmare, n'a avut nicĭ un efect avertismentul ce am dat guvernuluĭ. Ramolitul *nec plus ultra*, care cîrmuieşte ministerul de interne, a ţinut să facă numaĭ decît pofta faimosuluĭ escroc Ulise Boldescu, numind în slujba de «cap» al poliţieĭ pe omul fără cap, pe banditul Grecescu.

De alt-fel, lucrul era de aşteptat. Pentru ca să scoţĭ din urnă pe un escroc ca Boldescu, trebuia concursul unuĭ mizerabil,—şi mizerabilul a fost găsit.

«Sub rezerva sancţiuneĭ ulterioare a M. S. Regeluĭ» însemnează că Grecescu e pus la încercare: dacă va fi în stare să scoată de urechĭ pe Ulisele luĭ Tache Schwalb, va fi menţinut în funcţie; dacă nu,—«sancţiunea ulterioară» îĭ va lipsi.

Pe bîtă dar, Grecescule! Asta ţĭ-e singurul mijloc de a te menţine.

Să sperăm însă, că în faţa aceşteĭ sfidărĭ, în faţa aceşteĭ ameninţărĭ făţişe, a regimuluĭ, întreaga opoziţie din Craiova va şti să-şĭ facă datoria.

Epoca bătăuşilor, epoca tîlharilor de codru, trebuie să dispară odată.

B. A. N.

DIN CARNETUL LUĬ SPANACHIDI

(Urmare)

Nulla dies sine Spanachidi.

Circulă prin capitală zvonul că Spanachidi ar fi încheiat un armistiţiŭ cu gramatica romînă şi că şi-ar fi suspendat pe timp nehotărît producţiunea de spanac soluţionist. Am citit însă primul articol al *Naţionaluluĭ* de azĭ şi nu pot să cred încă această tristă veste, căcĭ *ex ungue* şi *ex spanaco Spanachidin*, spuneţĭ cine altul ar fi putut să depună pe hîrtie următoarele soluţiĭ proaspete?

XLIII

In statele despotice, *unde nu există regim parlamentar* revoluţia *înlocueşte* voinţa şi *dorinţa* mulţimeĭ.

XLIV

La noĭ, *în împrejurările actuale* nu există autonomie comunală. Ea a fost înlocuită de conservatoro-junimiştĭ cu *un sistem centralizător de oprimare al statuluĭ.*

XLV

Cu cît puterea statuluĭ este maĭ mare, cu atît depinde şi individul maĭ mult *de centru*. Din contra, cu cît, etc., cu atît, etc.

Aceste *fenomene* se pot observa în ţărĭ despotice şi în ţărĭ liberale.

In cele dintîiŭ, rezistenţa *maseĭ cetăţenilor* este maĭ mică de cît în cele din urmă.

XLVI

Neavînd autonomie comunală este natural ca şi libertatea individuală a cetăţeanuluĭ să fie redusă şi decĭ şi *puterea de rezistenţă a maseĭ electorale* nimicită.

XLVII

Neexistenţa autonomieĭ comunale şi *existenţa* putereĭ centralizătoare a statuluĭ asigură succesul unuĭ guvern în alegerĭ.

*
* *

Da capo al fine ad libitum.

p. cf. **Rad.**

Lucaciŭ și Hieronymi

Se știe cum perfidia ministrului de interne al Ungariei Hieronymi, care voia a-și da aerul că vrea să rezolve chestia romînească prin celebrele sale călătorii, nu și-a ajuns scopul, mulțumită atitudinei demne a romînilor din toate părțile pe unde Hieronymi și-a plimbat mincinoasele-i intenții pacinice.

— Avem conducătorii noștri, cautâ-i prin închisorile voastre și înțelege-te cu dînșii,— acesta a fost răspunsul cu care Hieronymi s'a întors la Pesta.

Nu-i convine, firește, luĭ Hieronymi să stea de vorbă cu *adevărații* reprezentanți ai romînilor. Totuși aceștia continuă a-și face datoria *pînă în pragul temniței*, hotărîți d'a o continua cu aceiași energie de a doua zi după ce vor fi redați libertății.

Din pragul temniței doctorul Lucaciŭ, căruia jurații ungurĭ i-au făcut cinstea d'a-i croi pedeapsa cea maĭ mare, ca unuĭ «conducător intelectual al întregeĭ chestiĭ romîneștĭ», a adresat D-luĭ Hieronymi o scrisoare deschisă—adevăratul și cel maĭ bun răspuns ce se putea da pretinselor încercărĭ de împăcare ale ministrului ungur.

Impăcare? da,—răspunde cu seninătate părintele Lucaciŭ, așteptînd din moment în moment năvălirea jandarmilor D-luĭ Hieronymi,—nimenĭ maĭ mult decît romîniĭ nu doresc pacea.

Ceĭ carĭ n'o doresc, ceĭ carĭ îșĭ daŭ toată silința ca să o facă imposibilă, aceia sunt unguriĭ, eștĭ D-ta D-le Hieronymi, care propovădueștĭ *dominațiune de rasă, excluzivism național, hegemonie, prerogative de rasă*, pe cînd noĭ romîniĭ, cu Lucaciŭ, predicăm *libertate, egalitate și frăție* între popoarele acestuĭ stat.

D-ta desvoltĭ teoriĭ imposibile, și vreĭ ca lumea să se acomodeze după ele; eŭ consider patria așa cum este, și vreaŭ ca instituțiele eĭ politice și sociale să se așeze și să se desvolte pe bazele eĭ reale, cum ni-le prezintă viața nefalsificată și trebuințile eĭ adevărate.

Dar totuși bine că cel puțin aĭ ajuns și D-ta *să amintești* măcar de împăcare. Prin aceasta dejà aĭ recunoscut, D-ta, un factor al sistemuluĭ nenorocit sub care gem romîniĭ, că în adevăr eĭ sufăr, că sunt nemulțumițĭ.

Vreĭ să vindecĭ aceste suferințe, vreĭ să înlăturĭ aceste nemulțămirĭ? Apoĭ dacă e așa, caută maĭ întîiŭ a te pătrunde de adevărata stare a lucrurilor și de întreaga și deplina ființă și îndreptățire a vindecăriĭ pe care *romîniĭ* o pretind.

Ațĭ maĭ încercat simulacre de împăcărĭ, cum a fost de pildă cea de la 1884, cînd ațĭ găsit șapte romînĭ și jumătate, carĭ vă ofereaŭ să împace pe romînĭ cu făgăduiala aplicăriĭ legiĭ *sancționate* a naționalitățilorplus cîte-va favorurĭ personale pentru cițĭ-va romînĭ *destoinicĭ*,— fără a vă maĭ cere drepturĭ naționale, nicĭ garanțiĭ pentru desvoltarea culturală națională. Și nicĭ cu aceĭ șapte romînĭ și jumătate n'ațĭ putut ajunge la învoiala, căcĭ nu v'a lăsat inima să le acordațĭ măcar promisiunea că vețĭ *aplica* o lege *sancționată!*

Atuncĭ cum și pe ce temeiŭ maĭ venițĭ azĭ să repetațĭ o asemenea încercare?

Nu, domnule ministru, o împăcare vețĭ *voĭ* cu adevărat atuncĭ, cînd vețĭ părăsi politica ce cutează a nega orbiș adevărul și realitatea lucrurilor, cînd vețĭ îndepărte de la voĭ anarchia politică produsă de *ideea de stat maghiar*, care împiedecă libertatea, desvoltarea, pacea și îndestulirea noastră.

O împăcare va fi posibilă atuncĭ cînd vețĭ veni înaintea Romînilor cu darul păciĭ pe care eĭ îl reclamă ca să poată lucra în liniște la scopul măreț al existențeĭ lor cetățeneștĭ: cultură națională, progres, bună stare, libertate națională, fiind acestea interesele supreme ale omenimiĭ, ale națiunilor, ale statuluĭ.

Pătrundețĭ-vă de acest adevăr, că în ceea-ce Romîniĭ cer, eĭ nu se abat întru nimic de la respectul *dreptuluĭ natural*, maĭ mult, că realizarea cererilor lor se impune ca o *necesitate politică, chiar în interesul statuluĭ.*

... Dar părintele Lucaciŭ nu maĭ poate continua, — căcĭ deja năvălesc jandarmiĭ carĭ aŭ să-l arunce în temnița de la Seghedin.

Este răspunsul ministruluĭ Hieronymi.

H.

ȘTIRI MARUNTE

Romanul **Ucigașul** Președintelui **Carnot** a apărut și se vinde la toate chioșcurile și la vînzătoriĭ de ziare.

* *

Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra anunciuluĭ din numărul de astă-zĭ al ziaruluĭ nostru în privința școaleĭ politechnice al Statuluĭ în Darmstadt (mare ducat Hessen). Aceasta permite o complectă perfecționare științifică în cariera technică. In deosebite secțiunĭ se predaŭ cursurĭ pentru studiul architectureĭ, ingineriĭ, inginerieĭ mechanice, electro-inginerieĭ, electro-chimieĭ, farmacieĭ. Tot ast-fel științele mathematice și naturale. Studențiĭ din străinătate aŭ avantagiul a depune examenel extra-ordinare conform unuĭ decret al ministeruluĭ de interne.

Clădirile noui ale școaleĭ politechnice sînt aproape terminate.

DIN PLOEȘTI

(Corespondență particulară a *Adevăruluĭ*)

Arme electorale

După ce primăria locală ne amărîse viața cu fel de fel de ordonanțe pentru închiderea prăvăliilor cînd cu sfintele moaște, a dat Dumnezeŭ în sfîrșit, de a emis și una maĭ de seamă, aceea prin care se oprește întrebuințarea băiețilorde prăvălie la ham, și despre care am vorbit într'una din corespondențele trecute.

Voința Prahoveĭ o combate; că de bună, bună o fi ea, dar s'apropie alegerile și pentru geanabețiĭ noștri ordonanța asta e o ocazie fericită pentru a-șĭ apropia pe neguctorĭ. Asta e propaganda lor electorală.

Barbariĭ polițieneștĭ

Maĭ zilele trecute o trupă de actorĭ trăsese în gazdă la Ioniță Vasilescu, un cîrciumar din fața găreĭ. Intr'o noapte, unuia din această trupă i s'a furat un ceasornic de aur, iar pentru furt a fost învinuit un biet muncitor care dormea acolo și care a fost luat și bătut în bătăĭ de comisarul găreĭ, Niculescu.

N'avem cuvinte cu care să înfierăm cum se cade acest nenorocit sistem, care de alt-fel se practică maĭ de toțĭ polițiștiĭ noștri.

Omor

Alaltă-erĭ, Jouĭ, s'a comis un omor la târgușorul-noŭ, lîngă Ploeștĭ. Văcarul satuluĭ băgase vitele pe miriștea perceptoruluĭ comuneĭ. Nevasta perceptoruluĭ văzînd aceasta, după ce a spus de maĭ multe orĭ văcaruluĭ să iasă cu vitele din ogradă, l-a amenințat c'un băț. Văcarul însă i-a luat înainte și-a lovit-o cu ciomagul peste șale atît de grozav, în cît femeia pînă séra a și murit.

Procurorul și cu medicul legist aŭ fost în anchetarea faptuluĭ.

Pentru D. prefect

Erĭ pe la orele 4 un schilod cocoșat, Nae Nicolaŭ, cumnat al prefectuluĭ, s'a dus la cancelaria prefectureĭ unde ne-avînd alt lucru, s'a apucat să facă glume pe socoteala funcționaruluĭ Ion Vasiliade, șef de biurou. Din glumă în glumă, din insultă în insultă, cocoșatul ia pălăria funcționaruluĭ și-o trîntește jos în scuipat. Vasiliade se revoltă negreșit văzîndu-se luat în bătae de joc de acest nemernic și-l apostrofează cu cuvîntul «mișel».

Cocoșatul se irită, pune mîna pe călimară și pe cînd Vasiliade scria, îl lovește, îĭ sparge capul și-l dă jos de pe scaun leșinat.

Toțĭ funcționariĭ eraŭ revoltațĭ, dar de, cocoșatul e cumnat cu prefectul și dispune de eĭ.

Ca să pue vîrf la grămadă, directorul prefectureĭ, Crivețeanu, a amenințat pe Vasiliade cu arestul (pe lîngă destituire) dacă face gură.

Cocoșatul n'are nicĭ o slujbă, toacă parale rămase de la tată-săŭ și în tot-d'a-una insultă pe funcționariĭ carĭ suferă foarte mult de la acest individ.

Protestăm cu energie în contra purtăriĭ acestuĭ individ, și maĭ cu seamă în contra nepăsăreĭ D-luĭ prefect care'l lasă să-șĭ bată joc de funcționariĭ prefectureĭ, parcă ar fi robiĭ luĭ.

Ploeșteanu.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul Meteorologic

Bucureștĭ 21 August, 12 ore ziua.

Inălțimea barometrică la 0°	753.1
Temperatura aeruluĭ	24°.2
Vîntul potrivit de la	S.E
Starea Ceruluĭ puțin noros	
Temper. Maximă de erĭ	26°
» Minimă de astă-zĭ	12°

Temperatura la noĭ a variat între 27° și 6°

Erĭ și astă-zĭ timp frumos. Barometru a crescut în timpul nopțeĭ, astă-zĭ aproape staționar.

A plouat puțin la Fălticenĭ și Tulcea.

HENRI CONTI

SARUTAREA DIN URMĂ

I

La 8 Brumar anul II — 29 Octombrie 1793 — Convenția națională decreta, după propunerea luĭ Billaud-Varennes, ca de acĭ înainte tribunalul criminal extraordinar va fi numit *Tribunalul revoluționar*. Numirea aceasta era de mult întrebuințată; convenția dădea numaĭ o sancțiune. sancțiune nefastă, care fu începutul altor decrete nedrepte și dezonorătoare.

Printre aceste decrete două, maĭ ales sînt niște pete ale glorieĭ mareĭ revoluțiunĭ: acela care desființează formalitățile justițieĭ, sub pretext că ele-ĭ împiedecă mersul, și acela care permite juraților să închidă dezbaterile *orĭ cînd*, dacă socot că sînt destul de luminațĭ.

II

A treia zi după această ședință, sala primeĭ secțiunĭ a tribunaluluĭ revoluționar era plină de lume. Mulțimea asta se compunea din două elemente bine deosebite. Unul, zgomotos, cinic, pleava răzbunătoare; cela-lalt, tăcut și mohorît, vechea castă a privilegiaților, venită deghizată, pentru a întrezări pe un tată, pe un frate, poate chiar pe o mamă saŭ pe o soră.

Tribunalul cam întîrziase și mulțimea era nerăbdătoare, zgomotoasă. De o dată se făcu o tăcere adîncă. Ușa saleĭ de audiență se deschise și președintele, în fruntea curțeĭ, apăru.

Membriĭ tribunaluluĭ, toțĭ gravĭ, se așezară în tăcere.

Președintele se sculă cu o listă în mînă.

— Cetățeanul Brieul, zise el.

Nimenĭ nu răspunse.

— Cetățeanul Brieul! zise președintele maĭ tare aruncînd o privire asupra bănceĭ acuzaților.

Atuncĭ, de pe banca aceasta, un tînăr se ridică. El privi o clipă pe președinte, apoĭ, cu fruntea ridicată, zise cu glas răsunător:

— Aicĭ nu se află nicĭ un cetățean Brieul, se găsește doar marchizul de Guyssac, duce de Saint-Brieul. Acela sînt eŭ.

Protestărĭ indignate, amestecate cu înjurăturĭ, izbucniră. Președintele făcu tăcere; apoĭ, cu o politeță prefăcută, întorcîndu-se spre tînărul, care rămăsese în picioare, zise cu un zîmbet ironic:

— Domnule duce, cetățeniĭ jurațĭ vor aprecia.

— E apreciat gata, răspunse îndată un jurat, sîntem luminațĭ.

Și, sculîndu-se și el, citi decretul de la 8 Brumar, iar mulțimea striga bravo, pe cînd jurațiĭ dădeaŭ din cap în semn de înțelegere.

Totuși, orĭ cît de mare era zgomotul, se auzi un țipăt sfâșietor: Oh! nenorocitul!

Tînărul auzind acest țipăt de durere, întoarse capul și, privirea sa, căutînd prin mulțime, se opri, nu mîndră de astă dată, ci blîndă, duioasă, asupra uneĭ copile, îmbrăcată, saŭ maĭ bine deghizată în lucrătoare.

Schimbarea asta de privirĭ ținu abia cîte-va secunde. El nu voia s'o compromită pe dînsa, ființa iubită, care peste o lună avea să-ĭ fie femee.

III

Cerul e înnorat, văzduhul plumburiŭ, stradele pline de noroiŭ. Plouă de dimineață, o ploae așa de măruntă, în cît bolta cerească pare o peșteră mare, prin care picură apa ca praful.

Pe piața Greveĭ furnică mulțimea. Totuși ea ar trebui să fie sătulă de petrecerea asta sinistră! Dar începe să fie; dar dacă uniĭ aŭ văzut, alțiĭ vor să vadă și șuvoiul curge, hrănit neîncetat.

Cițĭ-va privitorĭ și-aŭ adus de mîncare. Cu bucata în mînă, cu gura plină, eĭ strigă, aplaudă, înjură, la fie-care scînteere neagră a cuțituluĭ ghilotineĭ. Capul cade, eĭ îșĭ înghit îmbucătura — obiceiul!

Insă, în rîndul dintîiŭ, foarte aproape de coșul funebru în care cad capetele tăiate, stă o femee, care nu se poate obicinui cu priveliștea asta. Ploapele-ĭ sînt închise ca ale uneĭ statuĭ, ca și care e de palidă ea, și hainele saleaŭ fost atinse de stropĭ de sînge omenesc. La fie-care pată nouă, ea tresare, se șterge, dar remîne acolo, nemișcată, neînsuflețită. Nu vede nimic, nu aude nimic, nu pricepe nimic. O împing, o ghiontesc, o înjură, o ciupesc, ea se întoarce, se clatină și redevine statue. Ea deschide ochiĭ numaĭ la sosirea dubelor; atuncĭ privește cu lăcomie pe fie-care osîndit, pe urmă iar închide ochiĭ.

Totuși, de cîteva minute ea se uită țintă, cu ochiĭ căscațĭ, fără să clipească și cu o atenție spăimîntătoare, la o dubă care înaintează încet.

El e acolo... L'a recunoscut...? Și *el* a zărit-o... Privirile lor nu se maĭ desparte. Eĭ îșĭ vorbesc ca la tribunal, maĭ bine încă: pentru că ea nu maĭ are a crimĭ ca să-șĭ ascundă sufletul... Ea stă înaintea luĭ ca înaintea luĭ D-zeŭ.

Convoiul se oprește... cel dintîĭ cap cade — aplauze, amestecate cu țipetele ascuțite ale femeilor, tună... calăul șterge securea, pune bascula la loc și iar o face să cadă... iar o ridică, iar o lasă și iar și iar — de nouă orĭ!

Acuma e rîndul *luĭ*.

Ea, logodnica luĭ, nu maĭ plînge; dar din galbenă ce era, devine verde. Și ochiĭ îĭ sînt ficșĭ, dințiĭ strînșĭ, gîtlejul uscat, membrele moĭ, inima ca de plumb.

Și totuși ea nu simte viața de cît acolo în piept, nimic în altă parte. Trupu-ĭ înghețat, creerul înebunește, într'un gînd unul singur: *Vor să-ĭ tae capul!... să-ĭ tae capul!...*

El o binecuvîntează din ochĭ, apoĭ urcă încet treptele eșafoduluĭ... Iată-l pe platformă dinaintea basculeĭ. E drept, țeapăn, palid și tot o bine-cuvîntează din ochĭ, o mîngîie.

Trece o secundă; calăul pune ca pe un maiŭ mîna sa mare, pe umărul victimeĭ... Trupul cade înainte... Un fulger roșu licărește, capul se rostogolește.

Ea se apropie, se apleacă și ca un automat, apucînd între amîndouă mîinele fața sîngerată, pe gura moartă își pune cu patimă gura. In același clipă, se văd buzele decapitatuluĭ înfiorîndu-se, mișcîndu-se și, în tăcerea născută deodată, se aude zgomotul a două sărutărĭ.

Trad. de Hus.

Lorziĭ și Irlanda

Londra, 9 August. — «Camera Comunelor». — După votarea tuturor capitolelor bugetuluĭ cheltuelilor, Irlandeziĭ și cîțĭ-va radicalĭ aŭ provocat viĭ dezbaterĭ pentru a protesta în contra Cameret lorzilor și pentru a obține o declarațiune asupra politiceĭ guvernuluĭ. La 4 dimineața, D. Harcourt a consimțit la amînarea discuțieĭ.

INFORMAȚIUNI

Falimentul arendașilor

Percepțiile județelor din Ialomița și Putna aŭ pus sechestru pe averile a 40 de arendașĭ aĭ statuluĭ, carĭ nu și-aŭ plătit cîștiurile.

S'aŭ sechestrat toate mașinele și instrumentele agricole, boĭ, vacĭ, cîrsurĭ etc.

La ediția II-a vom reveni cu amănunte interesante.

Ni se telegrafiază din Triest cu data de ierĭ, 9 August:

Inerucișătorul român *Elisabeta* a sosit după ameazĭ la 5 ore; s'aŭ schimbat saluturile obicinuite. In timpul legăreĭ frînghiilor o barcă a încrucișătoruluĭ s'a răsturnat și 7 oamenĭ aŭ căzut în apă, însă aŭ fost scăpațĭ.

S'a fixat pentru ziua de 7 (19) Octombrie licitația pentru darea în întreprindere a derivațiuneĭ Argeșuluĭ la Bucureștĭ, lotul întîiŭ, de la malul Pirotechnieĭ pînă la mănăstirea Cioroginiul. Valoarea prevăzută a acestor lucrărĭ e de 500,000 leĭ. Concurențiĭ vor trebui să prezinte certificate de capacitate și o cauțiune de 25,000 leĭ.

D. V. A. Urechiă pleacă Duminică la Haga pentru a lua parte la congresul internațional de pace și arbitragiŭ.

Tot atuncĭ va pleca și D. deputat Ciuflea și încă alțĭ doĭ senatorĭ.

Comunele urbane Găeștĭ și Potlogĭ din Dîmbovița și Văleniĭ din Prahova, precum și 38 de comune rurale din județul Suceava aŭ fost autorizate prin maĭ multe decrete publicate în *Monitorul* de azĭ, să perceapă diverse taxe noui conform legeĭ maximuluĭ.

Călătoriĭ ministeriale.

D. Al. Lahovary s'a întors astă-zĭ din Constanța.

D. C. Olănescu s'a întors aseară de la moșia sa din Găeștĭ.

D. P. P. Carp se va întoarce Vinerĭ.

Cadavrul nefericituluĭ locotenent de marină, Iosipescu, a fost găsit plutind pe Dunăre, de către sergențiĭ Al. Rădulescu și Victor Horezeanu din compania 7, regimentul IV de Ilfov.

Cadavrul a fost transportat pe bastimentul *Alexandru cel Bun* la Galațĭ, unde i se va face o înmormîntare splendidă pe cheltuiala ministeruluĭ de răsboiŭ.

De și avem convenție comercială cu Austro-Ungaria, neguștoriĭ noștri de rîmătorĭ n'aŭ putut exporta încă nicĭ un rîmător în Ungaria, nicĭ măcar la tîrgul din Steinbruck.

Vr'o 2000 de rîmătorĭ exportațĭ de la tîrgul din T.-Severin în curs de treĭ lunĭ, aŭ fost vîndutĭ la tîrgul din Dresda, iar nicĭ decum în Ungaria.

Neguștoriĭ de rîmătorĭ s'aŭ plîns deja ministeruluĭ de externe, că nu pot să facă nicĭ un comerț în Un-

FOIȚA ZIARULUI *ADEVERUL*

4

ALEXANDRU PUȘKIN

FOCUL DE PISTOL

II

Un lacheŭ mă introduse în odaia conteluĭ și se duse să mă anunțe. Odaia era încăpătoare, și mobilată cu tot luxul posibil. De-a lungul părețilorerau înșirate dulapurĭ pline cu cărțĭ și pe fie-care dulap cîte un bust de bronz. Pe căminul de marmoră se afla o oglindă mare. Podeala era acoperită cu postav peste care eraŭ întinse covoare de Persia.

Desvățat de orĭ-ce lux în cocioaba mea sărăcăcioasă, de mult nu maĭ gustasem priveliștea bogățieĭ, așa că mă apucă o oare-care sfială și așteptam pe conte cu un tremur, cum așteaptă un petiționar din provincie pe ministru.

Ușa se deschise și un tînăr frumos de vr'o treĭ-zecĭ și douĭ de anĭ intră. Contele mă primi în chipul cel maĭ prietenesc și maĭ amabil.

Eŭ îmĭ luaĭ inima în dințĭ și voiiŭ să-ĭ explic motivul vizițeĭ mele; dar el îmĭ luă înainte urîndu-mĭ bună venire ca unuĭ vecin. Ne așezarăm.

Vorba sa, nesilită și plăcută îmĭ goni curînd sfiala stîngace și-mĭ cîștigasem aproape sîngele rece obicinuit, cînd apăru de o dată contesa și sfiala mea deveni maĭ mare ca orĭ cînd. Era într'adevăr o femee frumoasă.

Contele mă recomandă. Eŭ voiam să-mĭ daŭ o mutră nesilită, dar, cu cît mă sileam maĭ mult ca să par natural, cu atît maĭ stîngaciŭ și maĭ strîmtorat mă simțeam. Pentru a-mĭ lăsa vreme ca să mă liniștesc, noiĭ meĭ cunoscuțĭ începură să vorbească între dînșiĭ, ca pentru a-mĭ arăta că mă tratează fără formalitățĭ ca pe un cunoscut vechiŭ.

In vremea asta eŭ mă sculasem, umblam prin odae de colo pînă colo și mă uitam la tablourĭ, dar unul îmĭ atrase atenția. Era un peisaj elvețian oare-care, dar nu meritele pictoruluĭ mă atrăgeaŭ, ci faptul că tabloul era găurit de două gloanțe. Amîndouă găurile eraŭ una peste alta.

— Minunată împușcătură! observaĭ eŭ întorcîndu-mă spre conte.

— Da, zise el, o împușcătură foarte minunată. Știțĭ și D-v. să tragețĭ cu pistolul? întrebă el.

— Binișor, răspunseĭ eŭ, vesel că vorba se îndrepta asupra uneĭ chestiunĭ în care și eŭ îmĭ puteam da cuvîntul. Cred că n'așĭ da greș la treĭ-zecĭ de pașĭ asupra uneĭ cărțĭ de joc, — negreșit cu pistoale, pe care să le fi avut deja în mînă.

— Adevărat? zise contesa cu un ton care dovedea mult interes. Și tu dragul meŭ, aĭ fi în stare să nimereștĭ o carte la treĭ-zecĭ de pașĭ?

— Vom încerca-o într'una din zile, răspunse contele. In vremea mea n'am fost răŭ pușcaș, dar de patru anĭ n'am maĭ pus mîna pe pistol.

— O, așĭ putea să mă prind, ziseĭ eŭ, că nicĭ la două-zecĭ de pașĭ nu nimerițĭ. Tragerea cu pistolul cere exercițiŭ zilnic. Asta o știŭ din experiență. In regimentul nostru, eŭ treceam drept unul din ceĭ dintîiĭ trăgătorĭ. Intr'un rînd, o lună întreagă nu umblasem cu pistolul; pistoalele mele eraŭ la dres și, de voițĭ să mă credețĭ, Domnule conte, cînd începuĭ iar să traŭ, greșiĭ de patru orĭ în șir o sticlă la două-zecĭ de pașĭ. Căpitanul nostru, un om vesel și bun, era tocmaĭ de față și zise:

— «La dracu, camarade, nu maĭ poțĭ veni de hac uneĭ sticle? Atîta frică de o sticlă, maĭ rar!» Nu, credețĭ-mă, D-le conte, trebue exercițiŭ necontenit, altfel ruginieștĭ. Cel maĭ bun trăgător, pe care l-am cunoscut vre-o dată, avea zilnic pistoalele în mînă și împușca cel puțin de treĭ orĭ înaintea meseĭ. Asta n'o uita întocmaĭ, cum nu uita să iea un rachiŭ înaintea meseĭ.

Conteluĭ și conteseĭ păru că le place faptul că devenisem vorbăreț.

— Și ce fel de pușcaș era acela? întrebă contele.

— De, cînd vedea de pildă o muscă pe părete — rîdețĭ Doamnă contesă? — dar așa e — cînd vedea din întîmplare o muscă, striga:

— «Heĭ, Kuska, pistoalele!» Kuska îĭ aducea un pistol încărcat. Pac! și musca din părete, era zdrobită.

— Ce dibăcie! zise contele. Și cum îl chema?

— Silvio, Domnule conte.

— Silvio! strigă contele sărind în sus. Ațĭ cunoscut pe Silvio?

— Dacă l'am cunoscut! Eram prietenĭ intimĭ. Era socotit la regimentul nostru ca unul de aĭ noștri. Dar de cincĭ anĭ n'am maĭ auzit nimic despre dînsul. Va să zică și D-v. Domnule conte, l'ațĭ cunoscut?

— Da, l'am cunoscut, foarte bine. Nu v'a istorisit el cum-va o întîmplare ciudată din viața sa?

— Voițĭ să vorbițĭ poate de o palmă, pe care i-a tras-o la un bal o secătură de tînăr?

— Nu v'a spus el numele aceleĭ secăturĭ?

— Nu... dar, D-le conte, strigaĭ eŭ bănuind adevărul, vă rog să mă iertațĭ, nu știam... să fițĭ D-v. acela?

— Da, eŭ însumĭ, răspunse contele zăpăcit, și tabloul acesta găurit de un glonte e o amintire a ultimeĭ noastre întîlnirĭ.

— O, te rog, dragă, zise contesa, nu maĭ vorbi de asta. Mă înfior cînd aud de istoria asta.

— Nu, zise contele, trebue să-ĭ povestesc Domnuluĭ totul. D-sa știe cum am insultat pe prietenul D-sale; se cuvine ca să afle cum și a rezbunat Silvio.

Contele îmĭ împinse un scaun ca să șed și eŭ ascultaĭ cu cea maĭ încordată atenție următoarea povestire:

— Acum cincĭ anĭ m'am însurat. Luna dintîiŭ, luna de miere, am petrecut-o aicĭ la moșia mea. De casa asta se leagă amintirea clipelor celor maĭ fericite ca și a celor maĭ dureroase din viața mea.

(Va urma).

BURSA CEREALELOR

Brăila, 9 August, 1894.

FELUL	Hect.	Libr.	Prețul		Observații
Griŭ	1750	59	6	17½	Magazie
»	2090	60¼	7	60	Şlep
»	9500	61	8	21	»
»	3400	60½	7	50	»
»	2300	60¼	7	35	Caic
»	6500	60¼	7	50	Şlep
»	4000	60	7	30	Caic
»	3350	62	8	45	Şlep
»	3100	59¾	7	65	Caic
»	650	0/0 k	8	80	Vagon
Cinq.	1550	60¼	7	50	Şlep
Porumb	11900	58	6	60	»
»	9500	58	6	60	»
»	4000	58½	6	60	»
»	3000	59	6	65	»
»	7000	59	7	02½	Şl. 15/30 Sep.
»	7000	59	7	02½	»
Orz	1500	45	3	90	Magazie
Griŭ	800	0/0 k	7	75	Vagon
Rap. sell	600	0/0 k	8	25	»
Griŭ	5800	57¼	6	50	Şlep
»	1500	59½	6	65	Magazie
Porumb	17000	59	6	65	Şlep
Rapiţă	720	52	11	65	Caic
Orz	1000	45¼	3	90	Magazie
Griŭ	2100	59½	6	17½	Caic

Cereale sosite

Pe apa			Pe uscat		
Griŭ	Hect.	21205	Griŭ	Hect.	2565
Porumb	»	1400	Porumb	»	[illegible]

Casa Ath. M. Thaon.

garia, din cauza şicanelor ce li se fac la granița ungurească din partea serviciuluĭ veterinar unguresc.

Ca de obiceiŭ, Eforia Spitalelor Civile, va da şi în anul acesta, un banchet popular de 200 de tacîmurĭ la Sinaia, în ziua de Sfînta Măria.

Liberaliĭ aŭ renunțat la întrunirea lor proiectată pe Luni.

Vor ține numaĭ întrunirĭ pe culorĭ şi numaĭ în ajunul alegerilor vor ține două întrunirĭ marĭ.

D. Eugen Stătescu nu se maĭ întoarce în Capitală pentru alegerile comunale.

D-sa se va stabili pentru cît-va timp la Paris.

In foaia oficială de azĭ se publică tabloul pădurilor statuluĭ ce se scot în vînzare spre exploatare de la 1 Septembrie 1894. Licitațiile se vor ține în ziua de 26 August, pentru centrul Bucurescĭ la ministerul domeniilor, iar pentru centrele Iaşi, Focşanĭ şi Craiova în localurile prefecturilor respective.

Un părinte monstru

Acum cincĭ zile, o fetiță de 14 anĭ a aprodului Ştefan de la secțiunea a II-a a Curțiĭ de Apel din Capitală, s'a plîns uneĭ prietene a sa şi odăiaşuluĭ Curțiĭ, că tatăl săŭ îĭ face propunerĭ ruşinoase şi de cît-va timp a încercat mereŭ s'o violeze.

Locuința aprodului Ştefan fiind alăturĭ de a odăiaşuluĭ, în chiar localul Curțiĭ de Apel, fetița a rugat pe odăiaş să fie băgător de seamă, căcĭ în noaptea în care tatăl săŭ va încerca să-şĭ săvîrşească planu-ĭ criminal, ea va țipa şi-l va chema în ajutor. In acest scop va lăsa deschisă fereastra spre a putea fi auzită.

In adevăr, în noaptea aceea tatăl caută să violeze pe fiica sa minoră. Văzînd însă fereastra deschisă, s'a dus s'o închiză şi a pus cîte-va perinĭ şi o saltea la fereastră, ca ast-fel țipetele victimeĭ sale să nu fie auzite.

Crima s'a săvîrşit fără ca țipetele fetițeĭ să poată fi auzite.

Fetița plîngea mereŭ şi amenința pe tatăl săŭ că-l va denunța. Atuncĭ monstrul, coprins de frică, a închis pe fiica sa într'o cameră şi a ținut'o acolo patru zile în întuneric.

Aaltă-seară un funcționar subaltern de la curte, trecînd pe acolo, aude țipetele victimeĭ şi alarmat, forțează uşa şi o deschide. Funcționarul întreabă pe tatăl fetițeĭ că de ce o ține închisă. El răspunde, că fetița a fugit maĭ deunăzĭ din casă şi acum trebue s'o închiză ca nu cum-va să fugă din noŭ.

In urma insistențelor funcționaruluĭ, fetița a fost lăsată liberă.

Odată văzîndu-se scăpată, fetița s'a dus ierĭ dimineață la D. prim-procuror Paraschivescu, denunțînd pe tatăl săŭ.

S'aŭ pornit cercetările şi în adevăr D. Dr. Minovicĭ a constatat, că fetița e violată. După ascultarea a douĭ martorĭ, aprodul Stefan a fost imediat arestat şi transportat ierĭ după amiazĭ la poliție.

Aprodul Ştefan e văduv de un an şi are încă două fetițe, una de patru anĭ şi alta de doĭ anĭ.

Ast-fel mizerabilul a nenorocit pe treĭ fetițe ale sale lăsîndu-le pe drumurĭ.

BOMBE

Chicago, 9 August. — Poliția a confiscat cîte-va bombe de fier. Maĭ mulțĭ indivizĭ suspecțĭ aŭ părăsit oraşul.

DIN BUZĂU

(Corespondență particulară a *Adevĕruluĭ*)

Frigurĭ electorale

Se presimte o straşnică luptă între junimiştiĭ şi conservatorĭ din localitate. Deja de pe acuma cîțĭ-va marcanțĭ membri aĭ junimiştilor aŭ început o activă propagandă în contra fraților lor vitregĭ de la putere. Dacă această ceartă va maĭ urma, folosul nu va fi de cît al liberalilor, şi aşĭ paria chiar de pe acum că vom avea de primar pe D. Nicu Constantinescu. E probabil însă că lucrurile se vor împăca în fața primejdieĭ. Deja se vorbeşte de o împăcăciune între deputațiĭ din localitate carĭ maĭ toțĭ sunt junimiştĭ, cu D-nul Catargiu. Prima condițiune a junimiştilor e înlocuirea prefectuluĭ actual care nu e Buzoian, prin D. Păcleanu. Se zice că *lupiĭ se vor împăca la pradă*.

O nouă industrie

De cît-va timp spargerĭ îndrăznețe se făptuesc în localitatea noastră, de către o bandă de pungaşĭ fără ca poliția să le dea de urmă.

Intr'o singură noapte pungaşiĭ aŭ pătruns la D-nul Oscar Finchelstein şi ĭ-aŭ furat 800 leĭ şi maĭ toată garderoba, aşa că a doua zi bietul om n'a avut nicĭ cu ce se îmbrăca. De acĭ hoțiĭ aŭ maĭ făcut o vizită unuĭ croitor, Carp, dar la care s'aŭ păcălit, căcĭ n'aŭ avut ce fura. Poliția face pe mortul.

Un pick-pocket

In privința pungaşilor, Buzăul a devenit un adevărat oraş american, acum avem şi noĭ pick-pocketiĭ noştri.

Zilele trecute, o doamnă venind de jos de la gară în oraş, observă o pungă cu banĭ pe trotuar. Fireşte că s'a grăbit a şi-o însuşi. In acelaş timp se pomeneşte cu un individ că vine văitîndu-se că a perdut o pungulița cu banĭ şi insistă a o căuta prin buzunare. Doamna îĭ declară că nu [illegible] a găsit punga, dar [illegible] că el e într'adevăr proprietarul. In urma explicațiilor date de pungaş, D-na îĭ dă punga.

Acĭ e-acĭ. Pungaşul numără conținutul şi începe să protesteze că îĭ lipseşte din banĭ. D-na îl asigură că n'a scos nimic şi îĭ arată portmoneul spunîndu-ĭ că alțĭ banĭ nu maĭ are. Atîta aştepta şi pungaşul. Iĭ trage o lovitură în piept cu pumnul de-a început biata femeie să verse sînge şi îĭ smulge [illegible] şi şterge-o.

Ceea ce e curios e că o mulțime de oamenĭ priveaŭ la această scenă şi nicĭ unul n'a înțeles că e o pungăşie.

Pungaşul n'a fost prins.

HOLERA

Adrianopole, 9 August. — De la 14 pînă la 17 August aŭ fost în total 22 casurĭ şi 15 decese.

Amsterdam, 9 August. — La Amsterdam a fost azĭ 1 cas noŭ şi 2 decese; în total, de la aparițiunea holeriĭ, 36 cazurĭ şi 15 decese.

La Maestricht 2 casurĭ nouĭ.

DIN BACĂU

(Corespondență particulară a *Adevăruluĭ*)

O nouă condamnare a țăranilor

In ziua de 3 August a. c. a fost înaintea tribunaluluĭ corecțional din Bacău procesal țăranilor acuzațĭ, că aŭ luat parte la pretinsele răscoale din com. Nadisa.

Ieraŭ 15 inculpațĭ, dintre carĭ 5 detimițĭ; ceĭ-l'alțĭ 11 aŭ stat închişĭ două lunĭ. Acelaşĭ lucru a eşit la iveală, ca pretutindenea unde aŭ fost aceste mişcărĭ. Taxele aŭ fost votate din porunca sub-prefectuluĭ care nemulțămit de prima votare, a pus să le voteze încă odată. Dar nicĭ votul întîiŭ nicĭ al doilea n'a fost publicat, după cum prescrie legea, şi cînd locuitoriĭ aŭ prins de veste şi s'aŭ strîns la 23 Aprilie a. c. să se încredințeze dacă cele ce se svoniaŭ sînt adevărate, primarul a spălat putina.

Fuga primaruluĭ a produs încurcala cea maĭ mare. Consilieriĭ, neştiind nicĭ unul carte, n'aŭ putut să dea explicațiile cerute în privința taxelor şi spuneaŭ locuitorilor că eĭ nu le-aŭ votat, poate că i-a iscălit primarul.

Ca apărător, D. senator Vilner vorbeşte cu atîta căldură şi arată lucrurile cu aşa culorĭ, în cît scoate lacrămĭ din ochiĭ auditoriuluĭ.

D-sa zise că tineriĭ magistrațĭ fac prea pe grozaviĭ față cu bicțiĭ sătenĭ şi vor să se arate prea slugarnicĭ față cu guvernul. (Acĭ a fost țintit un membru de şedință care ocupînd scaunul preşidențial, s'a purtat foarte răŭ cu inculpațiĭ, începînd să zbiere şi să bată din picior la cîțĭ-va din eĭ). D-sa susține că această mişcare nu ie o revoltă. Apoĭ continuînd zice: *Dacă nouă burghejilor ne leste permis să facem cîte ne trăzneşte prin cap, aceştĭ nenorocițĭ țăranĭ n'aŭ drept în țara lor, ca în mod paşnic să se poată aduna şi să se intereseze de dările care să pun asupra lor şi care numaĭ lor nu le vor folosi?*

Maĭ adaogă că dacă parchetul s'ar fi purtat cum trebuie, nu s'ar fi întîmplat aceste nenorocirĭ bieților țăranĭ, şi în loc de a fi trase în judecată sate întregĭ, ar fi trebuit să apară înaintea justițieĭ aceĭ cîțĭ-va mizerabilĭ, favorițĭ aĭ administrațieĭ, carĭ-şĭ fac de cap prin sate neavînd nicĭ teamă de pedeapsă.

D-nu Radu zice că D-sa numeşte această [illegible] cu o vorbă turcească: *zurbava*, [illegible] s'a procedat la arestare ca căcĭ [illegible].

şi la judeca[illegible] [condam]națĭ: Iordache Berilă. Aŭ fost conda[mnațĭ] Puşcaşiu la 15 zile la o lună şi Andreĭ [illegible] Gh. Solomon închisoare; I. Sărățeanu [illegible]

la 50 leĭ amendă; ceĭ-l'alțĭ aŭ fost achitațĭ.

In comunele unde aŭ fost tulburărĭ guvernul a scăpat de opoziție, căcĭ ceĭ maĭ deştepțĭ țăranĭ, pe care nu-ĭ are administrația la inimă, aŭ fost condamnațĭ.

Cojocel

Un călăreț de noapte cu numele de Cojocel, a arestat în ziua de 5 August a. c. un moşneag care n'a vrut să-ĭ dea să-şĭ aprindă țigara. Lumea care a văzut această ispravă era foarte indignată. Dacă sbirriĭ se poartă aşa în centrul oraşuluĭ ce trebue să facă pe la mahalale. Oare poliția n'are ac pentru cojocul luĭ? orĭ se vede că şi el are nevoie de cojoc căcĭ se apropie alegerile?

Disolvarea consiliuluĭ comunal

Consiliul comunal a fost disolvat. Preşedinte al comisiuneĭ interimare a fost numit D. Costache Radu, iar vice-preşedinte, D. Vasile Iamandi.

Primăria, în urma cheltuelilor făcute fără chibzuință de fostul primar Gh. Răileanu, stă foarte răŭ, nicĭ n'are cu ce să achite salariile.

Savi.

ŞTIRI TELEGRAFICE

Constantinopole, 9 August. — D. Catalomi, noul ambasador italian a făcut o primă vizită Porțiĭ; el a fost primit apoĭ de ministrul afacerilor străine în modul cel maĭ amical.

Wilhelshaven, 9 August. — Prințul Enric a fost numit comandant al cuirasatuluĭ *Woerth*.

ŞTIRI ECONOMICE

Berlin, 9 August. — După o dare de seamă despre starea sămănăturilor în Prusia la 15 August, speranțele uneĭ recolte favorabile a grîuluĭ *aŭ scăzut în mod considerabil*, maĭ cu seamă în provincia Posen.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME INFORMAȚIUNI

Falimentul arendaşilor

Am anunțat la ediția I, că s'aŭ sechestrat de către casieriile generale din Ialomița şi Putna averile a 40 de arendaşĭ aĭ statuluĭ şi aĭ Eforieĭ pentru neplata cîştiurilor.

In adevăr s'aŭ sechestrat în Putna averile a patru arendaşĭ pentru vr'o zece miĭ de leĭ.

Dar în Ialomița, averile a 39 de arendaşĭ s'aŭ sechestrat pentru o datorie totală de aproape un milion de leĭ. Din această sumă revine asupra Eforieĭ 494,024 leĭ şi 05 banĭ, iar asupra statuluĭ 804,180 leĭ 22 de banĭ.

Această sumă enormă o datorează numaĭ arendaşiĭ din Ialomița încă din anul trecut.

Ce-o fi prin alte județe?

Intre arendaşiĭ carĭ datorează sume maĭ marĭ, putem cita pe D-niĭ Enache Leontidas cu 18,450 leĭ; C. G. Panas cu 20,999 leĭ; N. C. Uşurelu cu 36,703; G. P. Enescu cu 81,795 leĭ; Temistocle Geavidis cu 53,202 leĭ; G. N. Platamotis cu 6000 leĭ; C. G. Panas şi Tetenes cu 211,665 leĭ; C. Christodolxanto cu 27,860 leĭ; Herman Ornştein cu 70,708 leĭ, etc.

Statul suferă pierderĭ foarte marĭ, căcĭ toate produsele şi instrumentele agricole, precum şi vitele, cismele şi hainele sechestrate, abia valorează 150 miĭ de leĭ. Şi la licitație abia se vor vinde cu 80,000 leĭ.

Decĭ aproape un milion de leĭ pierde statul în timp de un an numaĭ în județul Ialomița.

Atrăgem deosebita atenție a cititorilor noştri asupra articoluluĭ nostru din pagina întîia de mîine, intitulat: Moşiile statuluĭ.

In *Monitorul* de mîine va apare decretul de numire a D-luĭ deputat Stati în postul de prefect al județuluĭ Vasluĭ.

Ni se spune că lista liberalilor pentru colegiul I comunal din Capitală va fi compusă din persoanele următoare:

D. Sturza (saŭ Eugen Stătescu), Procopie Dumitrescu, C. Nacu, C. I. Stoicescu, D. Hagi-Tudorache, Garabet Vanic, G. Cantacuzino, N. Fleva, G. D. Palade, M. Ferichidi.

Guvernul rus a cerut guvernuluĭ romîn să extrădeze pe Constantin Stan, locuitor din comuna Tuluceştĭ județul Covurluiŭ, fiind că în 1891 ar fi jefuit pe un preot din comuna Colibaşĭ județul Cahul, (Basarabia). Guvernul, spune *Covurluiul*, a respins extradarea de oarece Constantin Stan e de vr'o douăzecĭ de anĭ locuitor în Tuluceştĭ şi nu s'a dovedit să fie supus rus.

Lunĭ, spune acelaş ziar, — s'a extrădat de autoritățile din Galațĭ autorităților ruseştĭ individul Mitre Mahmodin zis şi Mateiu Sapoghin, fugar din guvernămîntul Chersonuluĭ, din satul Sabacci Ostrov, condamnat la moarte că ar fi ucis pe tatăl săŭ şi doĭ frațĭ.

Acest individ e de vr'o 27 anĭ şi s'a prins în Galațĭ lucrînd ca zidar la casele D-luĭ Ivanovicĭ seful musiceĭ militare din localitate. Mateiŭ e şi zidar şi tîmplar şi scufundător, de 3 anĭ umblă fugar prin lume.

Războiul Coreean

Londra, 9 August. — Se telegrafiază din Sanghai *Agențieĭ Reuter* că de la 12 August nu este nicĭ o ştire despre mersul războiuluĭ dintre China şi Japonia. Comunicațiunile sînt cu desăvîrşire întrerupte. Din această cauză, corespondențiĭ trimeşĭ în Coreea aŭ fost nevoițĭ să se întoarcă. Sanghai este liniştit. Nicĭ o manifestație nu s'a produs în contra europenilor.

Atragem atențiunea cititorilor asupra anunciuluĭ din pagina IV, intitulat 5 MINUTE.

La administrația acestui ziar se află de vînzare «hîrtie maculatură» cu ocaua saŭ cu ridicata

Tipografia «Nouă», Gr. Panaitescu, Pasagiul Bănceĭ Naționale, 19.

Tipărit pe hîrtie din fabrica LETEA.